

[Nathalie Lind]

om, at aftaler er bindende, at vi ikke har fundet, at det kunne være nødvendigt nu at lovfæste denne, især ikke når vi ved, at man fra Forbrugerrådets side gerne ser den udstrakt også til almindelige aftaler. Vi frygter, at der kan blive en afsmittende virkning her.

Må jeg som min sidste, men ikke mindst alvorlige indvending omtale, hvad jeg sagde i begyndelsen, nemlig selve forbrugerbegrebets udformning. Vi er imod, at to mennesker, der køber nøjagtig den samme vare, hvis dette lovforslag vedtages, vil få en helt forskellig retsstilling. Den beskyttelse, lovforslaget hævder at ville give, er nemlig forbeholdt den private forbruger, mens den mindre erhvervsdrivende, der til brug i sin virksomhed køber nøjagtig den samme ting, holdes uden for. Vi finder ikke, at dette er en rimelig måde at lovgive på. Der er intet bevis for, at behovet for beskyttelse ikke for de to personer er det samme. Igen er det konsekvenserne, vi frygter, når vi tænker på, hvordan man inden for kommende lovgivning på forbrugerområdet vil operere, hvem det er, man i givet fald vil give fordele, og hvem man vil skubbe udenfor.

Jeg kan oplyse, at venstre ikke er medforslagsstiller til de stillede ændringsforslag, men vi kan stemme for ændringsforslag nr. 1-5. Vi kan også stemme for nr. 6 under forudsætning af, at nr. 3 ikke bliver vedtaget. Derimod stemmer vi imod nr. 7, men vil stemme for nr. 8-12 inklusive. Vi vil ved tredje behandling stemme imod lovforslaget.

Annelise Gottfredsen (KF):

Forslaget har været igennem en meget grundig udvalgsbehandling, og jeg kan kun sige, at de synspunkter, vi gjorde gældende ved første behandling, er blevet bekræftet.

Jeg skal såmænd ikke lægge meget til den debat, der allerede har været ført. Vi finder, at loven er et makværk, og at de mange grupper, seriøse og hæderlige handlende, der bremser ved denne lovgivning – jeg skal ikke trække nogen særligt frem for andre – med rette kan spørge sig, hvad meningen i grunden er. Den privatlivets fred, som forslaget tilsigter at tage vare på, må jo også for fremtiden forstyrres af al slags religiøs og politisk propaganda og hurlumhej. Dette er ikke en forbrugervenlig lovgivning.

Endelig må jeg nævne, at jeg står uforstående over for, at man ikke har taget hensyn til den henvendelse, der foreligger fra Den danske Bankforening om aftaler af forsikringsmæssig karakter, når man dog har valgt – og jeg siger da: heldigvis – at undtage forsikringsvirksomhed fra lovgivningen.

Med hensyn til genbrugsvirksomhed er jeg ikke tilfreds med de svar, vi har fået under udvalgsbehandlingen, og jeg agter at søge spørgsmålet yderligere belyst, når vi behandler et lovforslag om genbrug i miljøudvalget.

Også fortrydelsesretten kan vi rette stærke indvendinger imod. Det strider imod grundlæggende principper i dansk ret om, at aftaler skal holdes, også de mundtlige, og vi finder, at aftalelovens almindelige regler er rigeligt rummelige til at yde beskyttelse.

Vi vil derfor stemme imod forslaget som helhed, mens vi kan stemme for ændringsforslagene, der for os at se kun betyder en forbedring af forslaget som helhed; dog vil vi naturligvis ikke stemme for socialistisk folkepartis ændringsforslag til § 5.

Tove Jørgensen (DKP):

DKP er enig i forslagets sigte, øget beskyttelse af forbrugerne. Derfor må vi gå imod de af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag, der sigter på at begrænse denne beskyttelse.

Vi kan anbefale ændringsforslag nr. 6, på trods af at det er vores principielle opfattelse, at redningstjeneste og sygetransport burde varetages af det offentlige. Da dette desværre ikke er tilfældet alle vegne, kan vi se det nødvendige i, at de halvprivate eller helpriate redningstjenester i hvert fald for en tid får mulighed for at fortsætte deres virksomhed. Det sker med andre ord af forbrugers-hensyn.

Vi vil anbefale at stemme for det ændringsforslag, der er fremsat af SF og DKP. Det drejer sig om fortrydelsesret ved tegning af forsikringer. Vi mener, at betingelsen for at tillade forsikringstegning ved dørene må være, at der er en sådan fortrydelsesparagraf.

Vi er ikke enige med fru Tove Lindbo Larsen i, at der kan opnås bedre ordninger for forbrugerne ved forsikringsaftaleloven, forstået på den måde, at de to ting ikke forhindrer hinanden. Man kan udmærket lave bedre aftaler, når man skal revidere forsik-